

Smartengeld politieagent onbelast

Wie belasting moet betalen over een smartengelduitkering ervaart dat niet zelden als onrechtvaardig. Niet elke uitkering is echter belast, zo blijkt uit recente rechtspraak.

A, brigadier van politie, raakt in 2009 als gevolg van een dienstongeval (steekpartij) blijvend verlamd. Naast de periodieke – reguliere – uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid ontvangt A op grond van artikel 54a eerste lid van het Besluit algemene rechtspositie politie (Barp) een uitkering van 136.100 euro smartengeld. De werkgever bruteert deze uitkering tot 283.614 euro en houdt 147.480 euro loonbelasting in.

De inspecteur legt over 2009 een aanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen op basis van een belastbaar inkomen waarin de smartengelduitkering als loon is meegeteld. In hoger beroep is in geschil of de vergoeding van 283.614 euro als loon moet worden belast.

Het Hof stelt voorop dat op grond van artikel 3:81 Wet IB 2001 voor de inkomstenbelasting onder loon wordt verstaan het loon overeenkomstig de wettelijke bepalingen van de loonbelasting. De vergoeding die A heeft ontvangen, vormt loon in de zin van artikel 10 eerste lid Wet LB 1964. Immers, de uitkering vindt zozeer haar grond in de door A vervulde publiekrechtelijke dienstbetrekking dat zij als daaruit genoten moet worden aangemerkt: de uitkering vloeit voort uit een rechtspositionele regeling waaraan invalide politieambtenaren rechten ontleenen indien de invaliditeit voortvloeit uit een dienstongeval of beroepsziekte.

Dat er sprake is van loon in de zin van de Wet LB, wordt door A niet bestreden; hij voert aan dat de vergoeding niettemin onbelast is, omdat er sprake is van een vrije vergoeding als bedoeld in artikel 11 eerste lid, aanhef en onderdeel a juncto artikel 15, aanhef en onderdeel b Wet LB (tekst 2009).

Volgens deze bepalingen behoren vergoedingen die maatschappelijk gezien niet als beloningsvoordeel worden ervaren, niet tot het loon. Het Hof bevestigt deze zienswijze: de rechtspositionele

regeling is er om politieambtenaren te laten functioneren omwille van het publiek belang. Aangezien de vergoeding smartengeld voor invaliditeit vanwege een dienstongeval of beroepsziekte,

‘De uitkering moet niet als beloningsvoordeel worden ervaren’

beoogt de werkgever niet zozeer de politiemans te belonen, maar dient hij daarmee vooral de aan hem opgedragen publieke dienstverlening. In dit licht bezien moet de uitkering worden gerekend tot de vergoedingen die naar algemene maatschappelijke opvattingen niet als beloningsvoordeel worden ervaren in de zin van de Wet LB.

Bron: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, 21 april 2015, nr. 14/00777, ECLI:NL:GHARL:2015:2915

▶ Het hof verwijst naar het arrest van de Hoge Raad van 30 januari 2015. Een belangrijk verschil lijkt echter dat het onbelaste karakter van de vergoeding in die zaak – anders dan in de zaak van A – kennelijk was terug te voeren op de overname (op grond van artikel 69 Barp) van het verhaal van door de rechter toegekende vorderingen tot (immateriële) schadevergoeding. Die overname diende, aldus de Hoge Raad, ertoe om de politieambtenaren onbelemmerd te laten functioneren ter wille van het publiek belang. ◀